

Odmev iz Afrike

Ilustrovan mesečnik
v prosepah afriških misijonov.

Izdaja:

Klaverjeva družba

Upravništvo:

Trst, via Fontanone 4.

Stane za celo leto 1 K.

M. B.

Odmev iz Afrike, ilustrovan mesečnik v
jonov in v oproščenje zamorskih sužnjev. Stane za
celo leto **1 K.** Naroča se pod naslovom: Družba sv. Pe-
tra Klaverja, **Trst**, via Fontanone 4. — Oddajalnica
Klaverjeve družbe: **Ljubljana**, Frančiškanska ul. 8.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost na glavno voditeljico Klaverjeve družbe,
gospo grofico M. Terezijo Ledóhowska, **Rim**, via dell' Olmata, 16.

Vsebina številke meseca Malega fravna.

Hiša kot prenočišče prepotrebna. — Trgovina z sužnji. —
Sužnjev škapulir. — Kratka misijonska poročila.

Predprave in pooblastitve za duhovnike.

Da bi se tudi duhovščina v vedno večjem številu dejanski
vdeleževala Klaverjevega podjetja, prosila je glavna voditeljica Klaver-
jeve družbe za vse duhovnike, ki pripadajo tej družbi, pri Nj. svetosti
papežu Piju X. sledečih predprav in pooblastitev in jih je po pro-
pagandinem posredovanju tudi dobila:

1. Vsak duhovnik, ki pripada Klaverjevi družbi, ima trikrat
na teden osebno oltarno predpravo;
2. pooblastitev, vernikom ob smrtni uri podeliti popolen od-
pustek po od papeža Benedikta XIV. splošno predpisanem obrazcu;
3. s papeževimi odpustki blagoslavljeni rožne vence, križce,
razpela, svetinje in manjše kipe in rožne vence blagoslavljeni
z Brigitinimi odpustki.

Propagandino pismo z dne 23. majnika 1905.

Klaverjeva družba za afriške misijone!

Ako vleče koga srce, da bi žrtvoval svoje
življenje iz ljubezni do najbolj zapuščenih ljudij v
Afriki, in da bi pomagal vse svoje žive dni afriškim
misijonarjem in misijonskim sestram, opozarjamo
ga na Klaverjevo družbo. Kaj je to, boste vprašali?
To je od apostolskega sedeža potrjena ženska družba
v pomoč afriškim misijonom. Ima že dva novicijata,
enega v Rimu, drugega pri Mariji Sorg blizu Solno-
grada. Sprejemajo se jako vestno vzgojene gospice,
posebno one, ki znajo več jezikov. Tiskan pouk o
pogojih za vsprejem je vedno na razpolago. Kdor
želi biti vsprejet, naj se blagohotno obrne na

Grofica Marija Terezija Ledóhowska
Rim, via dell' Olmata 16.

Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev,
prosi za nje in za naše podjetje!

Odmev iz Afrike

Blagoslovljen po Piju X.

Upravništvo: TRST, via Fontanone 4.

Stane za celo leto 1 K.

Vsak prvi torek v mesecu daruje eden
vlč. misijonarjev v Afriki eno sv. mašo
za žive in mrtve ude.

BIŠA KOT PRENOČIŠČE PREPOČREBNA.

(Iz misijonske dežele Zambezi).

Danes se usojam izraziti svojo toplo željo v korist stoterim malim črncem, za katere moramo duševno in telesno skrbeti. Ta iskrena želja ne obsega drugega nego to, kar je človeku najbolj potrebno: Poslopje, v katerem se lahko zavaruje proti vsem ponočnim nezgodam.

Naši mali kaferski otroci v Boromi so Vam, preblagorodna Gospa glavna voditeljica, zelo hvaležni za Vaše neštevilne dobrote. In res ko bi le prišli v Boromo, bi se koj prepričali o nežni, otroški ljubezni in iskreni hvaležnosti, katero do Vas gojijo. Z največjim veseljem bi Vas kot svojo mater sprejeli in svoje spoštovanje do Vas izrazili v preprostih nedolžnih pesmicah, katere pa bi Vaše plemenito srce bolj ganilo nego najumetnejše pesmi v evropskih zavodih. Ali kako težko bi Vam bilo pri srcu, preblagorodna Gospa, videti tako veliko gručo majnih, nedolžnih črncev, ki morajo vsako noč ob vsakem vremenu prenočiti pod milim nebom. Ker se pa vsak z lastnimi očmi o ti žalostni bedi ne more prepri-

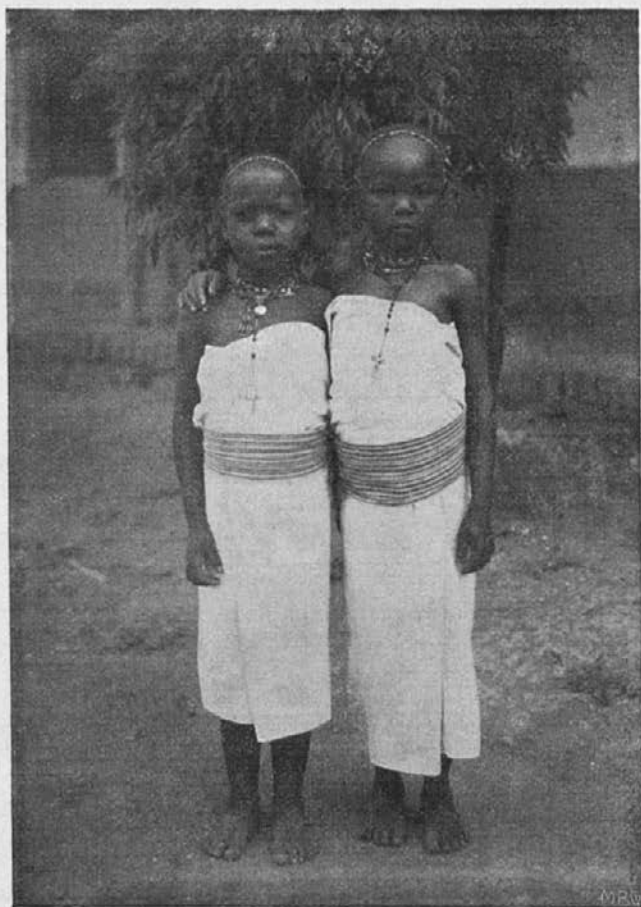
čati, naj se mi dovoli, da popeljem ljubljene evropske bralce saj v duhu k malim črncem in jim pokažem razne potrebe in nevarnosti, katerim so zadnji v enomer izpostavljeni.

Od 255 majhnih deklic, kateri vzgajamo, jih prenočuje okolu 40 pri svojih ubozih stariših; več kot 200 pa ostanejo pri nas tudi črez noč. Ali pomislite! Sto najmlajših se še skrijejo po noči v nekem dobro sezidanem prostoru, kjer so zavarovani proti občutljivemu mrazu. Čudno se vam zdi, ko govorim o „mrazu“ v „vroči Afriki!“ Da ljubi bralci ravno meseca maja, junija, julija in avgusta je pri nas — po dnevu nikakor — ali po noči zelo mrzlo. Lahko si mislite, kakšnih hudih posledic za zdravje je ta mraz za naše šibke, lahko oblečene otroke, kateri izjemši nekoliko slame nimajo nikakega pokrivala, nobene odeje, ki bi jih branila proti tako mrzlemu zraku. Kaj jim pomagajo na jasnem nebu bliščeče zvezde, ko jih ravno tako ogrevajo, kakor nezakurjena peč vašo sobo v Evropi.

Kar mi pa najbolj tere srce, je misel, da prihajajo k nam otroci, da bi se jih krščansko vzgojilo in zaradi tega morajo tudi ostati v našem zavodu. Žalibog pa se jim tukaj slabše godi nego doma pri svoji družini. Črnc je sicer ubožec. Koča njegova se gotovo ne da primerjati z evropsko hišo. Tukaj pogrešamo vsake vgodnosti, ki gotovo več ali manj pri zadnji dobimo. Vendar pa ima nekaj skupnega z vsako tudi najkрасnejšo palačo v Evropi, ima namreč — streho. Bodisi torej, da je koča še tako borna, je za gospodarja gotovo zavetišče proti vsakemu hudemu vremenu.

Ali ozirati se moramo tudi na druga nevarnost, ki preti vsem, kateri se ne nahajajo v gotovih varnih krajih. Hijene, tigri in druge divje zverine krožijo zlasti po noči okoli, strašijo prebivalce z groznim tulenjem ter ne prizanesajo nobenemu živemu bitju, tudi človeku ne. Glej, črnceva koča je tako zgradljena, da je tudi ta nevarnost izključena. Drugače pa v našem zavodu. Dvorišče, v katerem prenočujejo otroci, je sicer obdano z zidovjem, ali kaj, ko je dotično tako nizko, da ga imenovani sovražniki brez nobenih težav lahko preskočijo. Predstavimo si torej trenutek, ko se približa kak tiger k naselbini, ter s svojim vpitjem celo družino prebudi iz sladkega spanja. Revčki jamejo kričati in se jokati še na pol zaspani tekajo sem pa tje, v velikem strahu se držijo drug drugega ter ne prestando upirajo oči na zidovje, katero bi sovražnik lahko vsak hip preskočil in si enega izmed njih izbral za žrtvo. Ne mislite pa, da

so to le sanje! Še pred kratkem, v tekočem letu (1906) so napravile hijene in tigri blizu naše hiše veliko škodo. Največ so trpele mačke in psi. Tako je sledil predrzni tiger psu našega vlč. o. misijonarja kar do hišnega okna, kjer ga je tudi dobil in — kakih 10 metrov od tistega okna je mirno počival deček. Recimo, da bi

Dve zamorčki iz misijonske postaje Boroma.

odnesel kak tigar enega izmed otrok, bi bilo to gotovo zelo velika škoda za naše apostolsko delo. Saj so nam izročile družine svoje otroke v trdnem zaupanju, da jih varujemo. V takem slučaju bi gotovo vsi vzeli svoje otroke domov in ti ubožci bi bili tako oro-

pani prilike, da bi se krščansko vzgajali. Ali ne bomo torej skrbeli, da dobijo potrebno zavetišče proti takim nezgodam?

Ko pridejo deževni časi, pa nam pretijo zopet nove nevarnosti. Dež lije z neba kakor s škafo, razni vetrovi razsajajo po deželi, grom in blisk grozita na sivem nebu. Oh, kaj ne vsega morajo pretrpeti ti ubogi otročiči! In vse zaradi tega, ker hočejo biti krščansko vzgojeni!

Tako vidite torej, preblaga Gospa glavna voditeljica, in ravno tako vi vsi, ki s svojimi podporami skrbite, da se luč evangelija vedno bolj razširja med ubogimi prebivalci Afrike, vi vidite torej, kako neobhodno potrebno je za našo črno mladino prostorno, dobro sezidano poslopje.

Konečno prosim vas ljubi dobrotniki, usmilite se naše uboge mladine, podpirajte nas v njihovo korist, Bog vam bo obilno povrnil.

SESTRA THIERRY.

TRGOVINA Z SUŽNJI.

(Iz nekega pisma o. Pavla Liekens-a, frančiškana, dne 29. oktobra 1906).

Najvažnejši prostor za nevredno in ostudno kupčijo z sužnji, ki vlada v Tripoli in v celom B....., je radi svoje lege Benghazi. Smem reči, da se nam vsako leto najmanj 4-500 sužnjev pripelje iz oaz Sahare. Posebno pogostoma se to nahaja v Waay, v Sudanu in v okolici jezera Echat. Množica teh ubogih je že pri svojem prihodu prodana bodisi Beduinom, katerim morajo črede pasti, bodisi v mestu Turkom ali Arabcem. Druge se pelje v Carigrad, Smirno ali v kako morsko пристanišče, kjer morajo svoje revno življenje pri visokih uradnikih ali v bogatih družinah prestati. Po briseljski pogodbi so zastopniki držav pooblašteni, sužnja oprostiti, kateri prosijo njih pomoč proti krutemu ravnanju svojega gospodarja. Misijonarji pa nikjer ne dobijo težavnejšega dela kakor pri teh oproščenih. Ali nimajo nobenega pojma o veri, ali spadajo k mohamedovi veri. Zlobno ravnanje pod katerem trpijo, jim je vzbudilo slabosti, tako, da jih je težko spraviti k čednostnemu življenju. Našo delavnost moramo s temi zadovoljiti, katere odkupujemo takoj pri prihodu iz notranje Afrike. Občevanje z Arabci se mora potem prepovedati in samo italijanski poduk dovoliti. Na ta način bi zamogli imeti krščansko občino.

Za sedaj se ne more preprečiti to nečloveško trgovino. Država zaprè rada eno oko in ona sama kupčuje s temi ubogimi žrtvami. Po mojem mnenju je le ena pot, da bi ta za vselej nehala. Sultana se mora primorati, da privoli konzulom varstvo sužnjev. Po tej dogodbi sem spoznal lakomnost teh Orijentalcev do denarja: Za arabskega kupčevalca so pripeljali 19 sužnjev; to sem zvedel in sem takoj sporočil konzulu. Upal sem, da bo kupčevalca kaznoval in žrtve rešil. A konzul mi je rekel, da pričakujem preveč. Paša bi odvezel kupčevalcu sužnike, a le zato, da bi jih v turskih pristaniščih za svoj žep razprodal.

Moje sočutje se je spet ganilo, ko so mi naznanili četo 200 sužnjev. Ali na mesto da bi to naznanil oblasti, zbral sem svoje prihrambe, ter šel na semenj in odkupil 12 najmanjših od čete — uboge, pohabljen in iztradan, komaj še živeče žrtve. Na petmesečnem potovanju skozi puščavo obstajala je njih hrana iz nekega močnika iz moke in vode. Redko kdaj so dobili požirek kamelovega mleka. Eden izmed teh malih mi je pravil žalostno usodo, njegovega še tako mladega življenja. Ta leta, koja so za naše otročiče naj-srečnejša, začelo je že njegovo žalostno življenje. Mati je šla v neko bližnjo vas na semenj, da bi kupila malo žita. Doma je pustila šestletnega dečka, z opominom naj ne zapusti hiše. Ko se je zmračilo in so sosedje brez matere prišli domov, se je dečka polotil strah v hišici in tedaj je šel poprašat kje je mati tako dolgo zao-stala. Tu je moral izvediti resnico. Uboga žena je prišla v roke nekemu trgovcu s sužnji. Akoravno je bil mlad, občutil je deček velikost svoje izgube. Sedaj ni bilo za njega več obstanka v hiši. On hoče in mora svojo mater dobiti. Povsod jo kliče. Glej, tu se mu bliža nek mož, kateri ga potolaži in pomiri in mu celo zagotovi, da ga bode k materi popeljal. Nato ga pelje ob podnožju nekega holma v dolinico, kjer deček v resnici med drugimi ženami vidi tudi svojo mater. Presrečen hoče k nji iti, da bi je spet ne zgubil. Ali ropar ga drži trdno in namesto da bi se ga usmilil, vrže ga k nekemu kupu enako vlovljenih dečkov. Tu je pridružen k njim ter dobi verigo na nogo. Sedaj se mora zadovoljiti od daleč gledati svojo mater. In vedno, vedno jo gleda, s srčno željo k nji priti vsaj v zaupanju da bi isti gospodar še njega kupil... Črez nekoliko časa se podamo na pot, in nas pripeljajo v Waay.

Tukaj nas postavijo na trg. Mi čakamo svojo usodo. Za me je vse zgubljeno. Jaz sem prodan in se ne morem nikdar več

vrniti k svoji materi. Vse stokanje ne pomaga nič. Neusmiljeno ženò nas naprej. S to imenovano hrano, neki zmes vode in moke, smo š'i skoz puščavo. Mnogo mojih sotrpinov je pomrlo na tem petmesečnem potovanju. Jaz sem ostal, akoravno mlad in kruto ravnar, pri življenju in bom dobrotniku, kateri me je odkupil, vedno kvaležen. — Jaz pa, ki živim med tem divjim ljudstvom, upam in prosim še zanaprej za Vaš dar, ki edini omogoča to usmiljeno delo.

Sužnjev škapulir.

Povest iz črnega dela srele.

Od **Aleksa Halke.**

(Nadaljevanje).

Od svotè, katere je prinesel, ostalo je le še malo denarja. Misijonar je že hotel z okupljenimi oditi. Tužno upitje, klici na pomoč zaostalih so mu zmirom v tšesih doneli. Misijonar je hotel, je moral biti gluh tem glasom, akoravno so razdirali njegovo srce, kar ga naenkrat revna zamorkinja krčevito zagradi za konec njegovega talarja in ga prosi:

„Ostani, oče, ostani! Le enega še odkupi, samo edinega!“ Pri tem kaže zamorskega mladenča, ki oddaljen od drugih stoji vtopljen v mislih. Tudi njemu so roke in noge vklenjene, in ako se ne motimo, z težjimi verigami kakor pri drugih jetnikih. Vendar nikoli ni na pomoč klical, kakor njegovi sotrpini. Ponos in odločen pogum se razločno razvidita na njegovem obrazu.

Obraz misijonarjev razsvetli žalostno veselje. „Pavel! Ali si to ti? Ti eden iz mojih najpridnejših!“ zakliče in teče k njemu. „Oh! Da bi le te še oprostil!“

„Za njega bi moral še čez trikrat toliko denarja dati, kakor jih sedaj še imaš“, omeni zlobno kupec s sužnji. „Ti ga ne dam tako dober kup, kakor druge. Poglej le te grudi, ta pleča, ta hrbet! Ta ponese dvojni naklad slonove kosti. In razun tega mislim se še na poseben način maščevati na tem trdoglavnim mladenčem. Torej ni za celo tvoje zlato na prodaj!“

Plamenito pogleda mladenič, in naglo odgovori Arabcu:

„Prihrani si svoje besede; čeravno bi me dobri oče hotel odkupiti prosil bi jih, da tega ne storijo“. Potem se obrne do mi-

sijonarja ter mu reče: „Da, oče, jaz sem mlad in morem mnogo prenesti; pusti me torej. Tisto-le pa odkupi! Pri naši materi v nebesih za to te prosim!“ In tu je pokazal na svojo telesno mater. Tekmovanje najžlahtnejše vrste se je sedaj začelo med ubogo zamorsko ženo in njenim sinom.

Trgovec s sužnji je potegnil s poslednjim, ker njemu ni veliko mar za slabotno žensko. Tako se je končno misijonar vdal prošnjam visokomislečega mladeniča in dà svoj slednji denar, da odkupi njegovo mater. Oproščena je bila pa brez tolažbe.

Napočil je trenotek ločitve. Užaljena oklenila je uboga žena zadnjikrat svoje roke okoli vratu sina. Njene ustnice držale so se njegovih, gledala mu je v očesa, hotela si je njegov obraz na večno v spomin vtisniti.

„Dovolj, uboga mati“, opominjal je končno misijonar. „Pokaži sedaj, da si kristjana. In ako Pavla na zemlji več ne vidiš, v kristijanskih nebesih, o katerih sem tebi pogosto govoril, tam ga zopet najdeš“. Reva pa teh besedij ni slišala. Brezglasno padla je na tla poleg svojega sina. Grenka ločitev jo je pripravila za nekoliko trenotkov ob zavest.

„Vzemi to, Pavel“, pošepetal je misijonar mladeniču, kadar ravno trgovec s sužnji ni tje gledal, in stisnil je njemu škapulir brezmadežnega spočetja v vklenjeno desnico. „To je znamenje, katero nosijo otroci nebeške matere. V trenutku nevarnosti vrzi si ga okoli vratu. Marija pomaga! To boš zvedel. Ostani zvest in stanoviten“.

Mladenič je hotel odgovoriti, pa ga je že stražnik na znamenje odtrgal od strani misijonarija. Tabor se je vzdignil. Karavana se je zopet začela gibati. Misijonar se je med tem z oproščenimi zamorci, in z Pavlovo materijo, v misijon povrnil. V srcu vseh odkupljenih vladala je radost in veselje nad zopet pridobljeno svobodo. Tudi prebivalci misijona so se veselili z vestjo, da jim noben napad več ne grozi.

Edino srce materino je bilo potrto.

O, ve matere omikanega sveta, ki menite, da morate bitko žalost prenašati, kadar se vrata odgojevalnega zavoda za nekoliko mesecev za vašim otrokom zaprò, ki mislite žalosti umreti, ako Bog vaših ljubih k sebi vzame, pomislite na Pavlovo mater, in naj vas ni žal majhnega darca, katerega izročite delu oproščenja sužnjev! Vašim lastnim otrokom bo Bog povrnil, karkoli ste storili za uboge zamorce.

(Dalje sledi).

Kratka misijonska poročila.

Uélé. Prečastiti prelat premonstranzov piše glavni voditeljici naše družbe kakor sledi: „Katoliško prebivalstvo v Uélé šteje približno 3350 duš, in nekoliko stotin katehumentov se je v teku leta 1906 vpisalo. Tri širotišnice štejejo nad 800 otrok, in stevilo zgradenih kapel je naraslo na 26. Nimamo naznaniti nobenega smrtnega udarca izmed osebja misijonarjev, ki obstoji iz 10 duhovnikov, 9 bratov in 10 sester. V Gumbari se je zgradilo novo poslopje za sedež misijonarjev, ki je nekoliko trdnjeje, kakor prejšnje. Tudi se bo zidala novo cerkev, ki ne bo nič manj lepa, kakor ona v Amadi. Podpiranje kristjanov in vzdrževanje katehistov, nas stane mnogo truda. Toda mi se zanašamo na darežljivost katoličanov, katera nas ni nikdar zapustila.

Praznik sv. Terezije v Linzoli (francoski Kongo). O. Doppler, iz družbe oo. Sv. Duha, piše nam v pismu datiranem dne 15. oktobra prošlega leta: „Danes sem blagoslovil malo kapelico, katero so kristjani in katehumenti neke naše postaje katehistov pod varstvom sv. Terezije sezidali. Ker lahko v teh kapelicah, za silo pripravljenih, hranimo „Najsvetejše“, dokler se v tem kraju mudimo, smo imeli popoldne sv. blagoslov, in v resnici ni to nobena navadna prikazna, imeti cerkveno petje in ceremonije v divjem okraju Kongo in pod slamnato streho. Hvala za požrtvovalnost naših katehistov da praznu-

jemo sem ter tja take male slavnosti v pragozdu, katere so zelo nabožne in koristne.

Iz Nemške-vshodne-Afrike nam poroča P. Ruedel iz misijonske družbe sv. Benedikta: „V notranjih postajah so se naši misijonarji zopet pridno lotili gradjenja, ali od vseh krajev prihajajo poročila o lakoti, katero dobimo pri vsaki ustaji. Delavce se dobi le za hrano, za denarje ne. Riž je osemkrat dražji kot prej. — Tolažilno poročilo je prišlo iz Kvire, namreč prvo sv. obhajilo tridesetih deklie, katere je lanski upor ob srečo pripravil“.

Dežela Namakvanska. Suša je še zmeraj. Od meseca julija do 15. novembra ni padel ne dež ne rosa. Vojna v veliki deželi Namakvanski traja naprej, in ni misliti na hitri konec.

Mongala (belgijski Kongo). O. Foncé, vodja misijonske postaje v Novem-Antverpnu poroča, da dà napraviti železen čoln, v katerega se bo pozneje del parni stroj, ako se doloži še 2000 fr. k nabrani svoti. Medtem se ga mora še veslati, in tako je ta čoln velike koristi za misijonarje.

Misijonska postaja OO. Frančiškanov v Beiri. O. Rafael piše, da otroci berejo, pišejo in da se uče godbe, kakor tudi mizarstva, čevljarstva in krojaštva. Ima namen delavnice povečati, da bi se več črnih otrok sprejelo, a pomanjkujejo mu denarna sredstva.

„Delo najbolj božje je sodelovanje za zvečičanje duš!“

Geslo družbe Sv. P. Klaverja.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pism in poročil le z natančnim podatkom virov.

Od 1. do 31. januarja 1907.

a). V denarju:

Za afriške misijone: Karla Kovačič 2 K; preč. gospod Avguštin Jager 20 K; preč. g. Vincenc Tomagnin 2 K; preč. g. Josip Kohic 1 K; po preč. gospodu Tul 40 v.; Jernej Stern 2 K; Pangrac Baloh 1 K; Župnija Kamnje 10 K; M. Ravnik 60 v.; Marija Dominis 3 K, 50 v.; Franc Čugelj 7 K, 50 v.; preč. g. župnik Krejči 10 K; po preč. g. Krejči od M. Weber 2 K; Ana Pip 1 K; Marija Vogel 5 K; Janez Jenčič 10 K, 60 v.; Antonija Devet 1 K, 60 v.; Peter Trebec 1 K; preč. gospod Božič 10 K; preč. gospod Janežič 1 K; preč. g. župnik Pfajfar 9 K.

Za sv. maše: Elizabeta Metlikovec 2 K; M. Gustinčič 6 K; po Kuntarič 2 K; Janez Jenčič 46 K.

Za stradajoče: Družina Mlakar 7 K, 30 v.; A. Jerman nabrala 15 K; po E. Globočnik 1 K; po Kuntarič od L. Vider 2 K.

Za odkup sužnjev in poganskih otrok: Franc Engelsberger 3 K; Franc Fakin za svojega krščenca Franca 6 K; po M. Brenčič od E. M. S. za eno zamorčko 20 K; E. N. N. za eno zamorčko 20 K; E. K. K. za eno zamorčko 20 K.

Za kruh sv. Antona v Afriki: Marija Knež 5 K; Peter Pečolar 40 v.; Janez Pečolar 40 v.; po Francu Kupčič: M. H. 10 K; F. K. 8 K; I. G. 2 K; Helena Mumo 1 K; P. Tomažič 3 K; Ana Kot 2 K; preč. g. Palir 2 K; Franc Fakin 2 K; Apolonija Čaner 1 K; Marija Bulinger 1 K; M. Germadnik 1 K; Ana Lanišnik 1 K; J. Žnideršič nabral 4 K, 80 v.; po Kuntarič od A. Kobi 40 v.; Marija Germekser 1 K, 30 v.; Uršula Ulaga 1 K; po Uršuli Ulaga od M. Cilšek 2 K; Puhreiter 1 K; M. Brenčič 20 v.; M. Rešeta 1 K; po Košak od Košpar Košak 2 K; E. Košak 40 v.; Julijana Sedminik 20 v.; po Francu Ravnik 13 K, 70 v.; Marija Škorjanc 1 K; M. Tevžič 40 v.; preč. g. župnik I. Nagl 4 K, 60 v.; Janež Jenčič 10 K; J. Žnideršič 1 K; po Martinu Kot od J. Udrh 1 K; M. Kajtna 4 K; J. Krastnik 1 K.

Za vinar sv. Petra Klaverja: Janez Pečolar 60 v.; Peter Pečolar 60 v.; Peter Trebec 60 v.; Vincenc Muškovic 60 v.; Ana Magajne 60 v.; Franc Bubnič 60 v.; Ana Sernak 9 K; Janez Žnideršič 18 K, 86 v.; Franc Nastron 8 K; Andrej Makorič 60 v.; Uršula Ulaga 12 K, 40 v.; M. Brenčič 6 K, 40 v.; M. Šuman 60 v.; M. Rešeta 60 v.; Alojzija Kocmut 4 K; razni dobrotniki po Petru Pačolar 3 K, 60 v.; Ivana Barl 14 K; Končan 8 K.

Za bele Očetje. Za semenišče v severni Viktorija Nyanzi: Po Kuntarič nabrano 2 K, 3) v.

Za družbo sv. Petra Klaverja. Povspeševalni prinosi: Preč. kanonik J. Pavletič 2 K; preč. g. župnik Gerčar 2 K; F. Vidovič 2 K; J. Perdih 2 K; J. Esih 2 K; preč. g. župnik Šmid 5 K; preč. g. župnik Jemec 2 K; preč. g. župnik Lednik 2 K; M. Ferk 2 K; Elza Globočnik 2 K; preč. g. župnik Atteneder 2 K; Peter Trebec 2 K; M. in F. Pavletič 5 K; Ana Govešek 2 K; Gabriela Göstl 2 K; Marija Fon 2 K; Apolonija Kavčič 2 K; L. Dugar 2 K; preč. g. Valentin Jereb 2 K; M. Lemeš 2 K; Neža Vurkele 3 K; M. Drobeč 2 K; M. Škorjanc 3 K; preč. g. Šmid 2 K; Matia Ražun 2 K; Neža Šabec 2 K; Jera Tominec 2 K; Ivana Gorjup 3 K; F. Mihelčič 2 K; M. Sporen 2 K; Janez Avguštin 2 K; Mina Bogataj 2 K; M. Žibret 2 K; J. Krovat 2 K; M. Šubič 2 K; F. Berčič 2 K; N. Berčič 2 K; J. Rant 2 K; preč. g. župnik Šimenc 2 K; Peter Pečolar 2 K; Hrastnik Martin, Ana, Terezija, Frančišek, Marija, Jožef, Marija 14 K.

Skupna Svota: 549 K, 26 vin.

b). V predmetih:

Uršuline v Stari-Loki: znamke in razne stvari; preč. g. župnik Pfajfar: mašni plašč.

Častilci sv. Petra Klaverja

posebno vi manj premožni

pristopite vsi

k „Vinarju sv. Petra Klaverja za Afriko“.

Ne milijoni bogatinov, temveč vinarji revežev
vzdržujejo misijone.

Mesečni prispevek: 5 vinarjev.

Vsak udeležnik sprejme lepo podobico in blagoslovljeno
svetnico sv. Petra Klaverja.

Kdor pridobi 20 udeležnikov, nabira mesečne prispevke
in jih pošilja družbi sv. Petra Klaverja, je imenovan (a) za

==== nabiralca (nabiralko). ====

Nabiralci morejo zadobiti vse odpustke podeljene družbi
sv. Petra Klaverja. Udeležitelj sploh so deležni svetih maš,
oziroma sv. obhajil in molitev po tej družbi podpiranih,
misijonarijev, misijonskih sester, kakor tudi pokristjanjenih
zamorcev.

Natančneje se poizvè v posebnih pravilih. Zahteva naj se
jih od družbe sv. Petra Klaverja, Trst, Via Fontanone 4, in
Ljubljana, Frančiškanske ulice 8.